

De stille kracht van Pink Floyd

Nick Mason

De muziek van Pink Floyd is nooit geroemd om het spectaculaire drumwerk. Toch is drummer Nick Mason voor vele popdrummers van nu een grote inspiratiebron. Deze maand verscheen de nieuwe dvd *Pulse*, een registratie van de laatste Pink Floyd-tour uit 1994. Tegelijkertijd toert de drummer met bassist Roger Waters de wereld rond, om onder meer het meesterwerk *Dark Side Of The Moon* integraal uit te voeren. Slagwerkkrant vloog naar Londen om de aimabele Mason in zijn eigen werkomgeving te interviewen.

tekst Jean-Paul Heck

Nick Mason is een aardige man en hij speelt zoals zijn karakter is: zacht, vriendelijk en nooit irritant opdringerig. Voor Radiohead-drummer Phil Selway is Mason een absoluut icoon. 'Mason was een drummer die Pink Floyd twee keer zo goed maakte. Hij zat de composities van Waters en Gilmour nooit in de weg en koos altijd perfect zijn moment.' Mason lacht verlegen als ik hem de lofuiting voorhoud. Complimenten zijn aan de 61-jarige muzikant niet besteed. De Pink Floyd-drummer ontbeert de aristocratische arrogantie van

gitarist David Gilmour of het onberekenbare van de veel pratende salonintellectueel Roger Waters. Hij is altijd het bindmiddel van de band geweest en in tegenstelling tot de stille Richard Wright durfde hij in het turbulente verleden van de legendarische band wel zijn mondje te roeren. Bovendien bleek hij tevens de man te zijn die de conceptgedachte van Waters smooft gaf. De rol van vredesduif die hij ook vaak vervulde, bagatelliseert hij echter.

'Het oproer binnen Pink Floyd is altijd schromelijk overdreven. Tot en met de opnames van het

album *Animals* waren we goede vrienden die een hoop lol hadden. De ethiek lag bij ons hoog omdat we allemaal jongens uit de gegoede middenklasse waren. Dat heeft Pink Floyd wel gevormd. We gingen met elkaar naar school en naar de kroeg, en kwamen als tieners ook al op woensdagmiddagen thuis bij elkaar langs om te spelen. Van voetballen in de tuin groeide dat langzaam uit tot zoiets vooruitstrevends als muziek maken.

'Toen Roger in 1983, na de release van de plaat *The Final Cut* opstapte, wilde ik dan ook niet geloven dat dit het einde was van onze vriendschap. Zelfs toen hij besloot om een rechtszaak tegen David, Richard en mij aan te spannen over het gebruik van de bandnaam, hielden we toch contact met elkaar. Die beleefdheid is altijd gebleven en als het echt even over de schreef ging, probeerde ik dat te herstellen.'

Chaos en muzak

Mason doet zijn relax in zijn werkplaats, gelegen in de wat verwaarloosde Londense wijk King's Cross. De Engelsman, die een verwoed autoliefhebber en actief racer is, steekt zijn tijd niet alleen in de aanschaf van dure sportwagens en peperdure oldtimers. Tussen de boekenplanken vol autolectuur, het geraamte van een formule 1-auto en een mini-Ferrari, ontwaren we een vintage drumstel dat volgens Mason stamt uit de jaren dertig. 'Ik ben altijd geïnteresseerd geweest in de geschiedenis van de drums. Voor mij is de ontwikkeling van de drumkit te vergelijken met de progressie van de auto. Er is geen instrument dat zo'n stormachtige ontwikkeling heeft meegemaakt als het drumstel. Dat ligt niet alleen aan het instrument, maar zeker ook aan het karakter van de mensen die het bespelen. Het drumstel met het meeste karakter is voor mij de Trixon met de eivormige bassdrum. Die moet ik echt een keertje op de kop tikken.'

Mason verklaart zich nooit te hebben verdiept in het ontwikkelen van een goede drumtechniek. 'Mijn drumwerk is altijd een middel geweest om mooie

Steve Morley / Redferns

Mick Hudson / Redferns

PINK FLOYD - Copyright © MICK HUTSON / Redfern MUSICPICTURES.COM
+49(0)30 4900 4618 www.musicpictures.com
MH1015_PINK_FLOYD_600 pixels thumbnail Not for reproduction.

'Drummers zijn in bijna elke band de advocaat van de duivel.'

muziek te maken, nooit een doel op zich. Op het moment dat drummen de melodie en visie gaat overheersen, is er chaos en muzak. In de hoogtijdagen van Pink Floyd had ik alle tijd en geld om de beste drumdocenten vanuit Amerika naar Engeland of Zuid-Frankrijk over te laten vliegen, zodat ik een tweede Billy Cobham kon worden. Ik heb in mijn hele leven echter twee drumlessen gehad en alles wat ik toen leerde, heb ik na één optreden overboord gegooid.'

Mason is het enige bandlid dat vanaf 1965 zo goed als onafgebroken in Pink Floyd speelde. Slecht één keer werd hij gepasseerd. Tijdens opnamen voor het album *A Momentary Lapse Of Reason* ('87), de eerste plaat zonder Waters, werd Mason tijdelijk aan de kant geschoven en slechts als huursoldaat voor de tour opgeroepen. 'Het is een episode uit de bandhistorie die mij nog steeds dwarszit. Het was een politiek spel op het allerhoogste niveau, waar zowel ik als Rick Wright de dupe van werden. Zoiets zal mij nooit meer overkomen.'

Magie

Mason is altijd een evenwichtig man geweest. In zijn prachtige carrière maakte hij twee soloalbums - *Fictitious Sports* ('81) en *Profiles* ('85) - en produceerde hij platen van onder meer The Damned, Steve Hillage en Robert Wyatt. 'Mijn drumspel komt het best tot zijn recht in combinatie met de bas van Roger. Tijdens de laatste Pink Floyd-tours speelde

Guy Pratt basgitaar, en dat was anders. Hij is een fantastische bassist, erg strak en precies, maar Roger en ik hebben samen een bepaalde magie. Wij zijn geen ritmesectie waarbij het touwtje altijd strak gespannen staat. Het is een slap koord dat soms heel hard wordt aangetrokken. Elke optreden dat Roger er bij Pink Floyd niet bij was, miste ik hem.

'Ik heb mij op een gegeven moment voorgenomen om van elke minuut op aarde intens te genieten. Dat begon met de *Division Bell*-tour van 1994. We reisden eersteklas, de familie was er altijd bij, we hadden geen enkele verantwoordelijkheid en ik speelde op het beste drumstel ooit. Sinds ik ben overgestapt op DW, besef ik pas hoe belangrijk de sound van een drumkit kan zijn. Vroeger bekommerde ik mij hooguit om de vellen en het stemmen, maar nu heb ik er meer kijk op; het drumstel is eigenlijk instrument, versterker en effectenpedaal ineen.'

Na een vrij rustige periode zat Mason het afgelopen jaar voor zijn doen veel achter zijn drumstel op het podium. Vorige zomer zag de wereld tijdens Live Aid 2005 hoe Pink Floyd in originele *Dark Side Of The Moon*-bezetting voor het eerst sinds 25 jaar weer een aantal songs speelde. 'Dat was een emotioneel moment, voor iedereen. Het was de eerste keer in mijn leven dat ik bang was om een fout te maken.'

Reünie

Deze zomer is Mason op tournee met zijn vriend Roger Waters. Dat sommigen dit vreemd vinden, kan

hem niets schelen. 'Op de dvd *Pulse* staat een uitvoering van *Dark Side Of The Moon* en ook tijdens deze tour met Roger spelen wij alle nummers van dat album. Beide uitvoeringen zijn erg interessant en bij vlagen zelfs sensationeel. Of het een beter is dan het ander? Dat is een flauwe vraag. Pink Floyd klinkt op zijn best met Roger, David, Richard en mijzelf.' Betekent dit dat de veelbesproken reünie misschien toch ooit eens zal plaatsvinden? 'Ik heb er nooit een geheim van gemaakt dat touren in de originele bezetting mijn grootste wens is. De scherpe kantjes zijn er bij zowel Roger als David wel af, dus waarom niet?'

Die verzoenende houding kwam ook naar voren in het boek *Inside Out: A Personal History Of Pink Floyd*, dat Mason in 2004 uitbracht. 'Ik vind het echt een boek van een drummer. Mensen denken dat ik geen mening heb en een compromismannetje ben. Dat is onzin. Drummers zijn in bijna elke band de advocaat van de duivel. Dapper, confronterend en op zijn tijd reflecterend. Nou ja, meestal dan... In de jaren zeventig zat ik een keer met Keith Moon aan de bar. Ik legde hem uit hoe ik binnen Pink Floyd met problemen omging en hij keek me aan alsof ik debiel was: "Dus jullie praten met elkaar?" zei hij. "Als ik mijn zin niet krijg, trap ik het dichtstbijzijnde object gewoon in elkaar. Daar schrikken gevoelige typetjes als zangers en gitaristen wel van en het werkt altijd." Zo kun je het dus ook aanpakken...'

www.pinkfloyd.co.uk